

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/179/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714010135
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3714010135.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. februára 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

V. B.,

nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom O. I.

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 2T/77/2014 zo dňa 18. septembra 2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr.por. per analógiám z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný podľa § 285 písm. f/ Tr.por. s prihliadnutím na § 86 písm. a/ Tr.zák. oslobodzuje spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Považská Bystrica č. Pv 210/14/3306-5 zo dňa 02. apríla 2014 pre skutok, že hoci bol ako otec dvoch detí B., toho času plnoletého W., nar. XX.XX.XXXX, študenta Strednej odbornej školy Terézie Vansovej Púchov a maloletej W., nar. XX.XX.XXXX, žiačky základnej školy, povinný podľa Zákona o rodine prispievať na ich výživu po 99,58 Eur mesačne na obec deti spolu, na základe rozsudku Okresného súdu Žilina, sp.zn. 21P/448/2004, zo dňa 07.09.2006, právoplatného dňom 21.09.2006, ktorým bola schválená dohoda rodičov o výživnom a ktoré mal posielať vždy do 15. dňa v mesiaci, do rúk matky detí W. N., bytom Z., J. XXXX/XX, túto povinnosť neplnil, ani v mieste bydliska detí, ani na inom mieste a úmyselne sa jej vyhýbal tak, že aj keď bol živnostníkom na základe živnostenského oprávnenia, zo dňa 05.12.2005, evidovaného na Okresnom úrade Čadca, s predmetom podnikania - vedenie motorového vozidla a iné, pričom prevádzkovanie živnosti mal pozastavené na vlastnú žiadosť od 19.12.2012 do 19.10.2013, odkedy opäť živnosť prevádzkuje, nepodnikal tak, aby dosahoval zisk, oprávnenie podnikat' doposiaľ nezrušil, nebol evidovaný na príslušnom úrade práce, nepoberal dávky a príspevky v hmotnej núdzi, ani dávky vyplácané sociálnou poisťovňou, čím mu za obdobie od júla roku 2013 do mesiaca august 2014, vznikol dlh na výživnom vo výške 1.331,90 Eur, lebo časť dlhu v sume 62 Eur uhradil, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 2T/107/2013, zo dňa 14.06.2013, právoplatným dňom 25.7.2013, uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr.zák., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní osem mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu dvadsaťštyri mesiacov, kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c/ Tr.zák. pretože trestnosť činu zanikla.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný V. B. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c/ Tr.zák., pretože hoci bol ako otec dvoch detí B., toho času plnoletého W., nar. XX.X.XXXX, študenta Strednej odbornej školy Terézie Vansovej Púchov a maloletej W., nar. X.X.XXXX, žiačky základnej školy, povinný podľa Zákona o rodine prispievať na ich výživu po 99,58 Eur mesačne na obec deti spolu, na základe rozsudku Okresného súdu Žilina, sp. zn. 21P/448/2004, zo dňa 7.9.2006, právoplatného dňom 21.9.2006, ktorým bola schválená dohoda rodičov o výživnom a ktoré mal posielat' vždy do 15. dňa v mesiaci, do rúk matky detí W. N., bytom Z., J. XXXX/XX, túto povinnosť neplnil, ani v mieste bydliska detí, ani na inom mieste a úmyselne sa jej vyhýbal tak, že aj keď bol živnostníkom na základe živnostenského oprávnenia, zo dňa 5.12.2005, evidovaného na Okresnom úrade Čadca, s predmetom podnikania - vedenie motorového vozidla a iné, pričom prevádzkovanie živnosti mal pozastavené na vlastnú žiadosť od 19.12.2012 do 19.10.2013, odkedy opäť živnosť prevádzkuje, nepodnikal tak, aby dosahoval zisk, oprávnenie podnikat' doposiaľ nezrušil, nebol evidovaný na príslušnom úrade práce, nepoberal dávky a príspevky v hmotnej núdzi, ani dávky vyplácané sociálnou poisťovňou, čím mu za obdobie od júla roku 2013 do mesiaca august 2014, vznikol dlh na výživnom vo výške 1.331,90 Eur, lebo časť dlhu v sume 62,- Eur uhradil, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/107/2013, zo dňa 14.6.2013, právoplatným dňom 25.7.2013, uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní osem mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu dvadsaťštyri mesiacov.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr.zák. za použitia §§ 38 ods. 2, 3, 36 písm. l/, n/ Tr.zák. na 16 mesiacov odňatia slobody nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote písomne odvolanie obžalovaný. V odvolaní obžalovaný poukázal najmä na to, že dlžné výživné nahradil a riadne mesačne platí výživné.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, navrhol prokurátor krajskej prokuratúry, vzhľadom na skutočnosti, ktoré vyplynuli z dokazovania na verejnom zasadnutí, postupom podľa § 321 ods. 1 Tr.por. zrušiť napadnutý rozsudok a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr.por. a § 285 písm. f/ Tr.por. obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu obžalovaného je možné prisvedčiť.

Odvolací súd na návrh obžalovaného vykonal dokazovanie prečítaním poštových podacích poukazov o zaslaní finančných prostriedkov. Z poštových podacích poukazov zo dňa 08.07.2014 - 100 €, 31.10.2014 - 100 €, 11.11.2014 - 100 €, 21.11.2014 - 1.231,90 €, 09.12.2014 - 100 €, 09.12.2014 - 100 € a 07.01.2015 - 100 € vyplynulo, že obžalovaný na adresu poškodenej na adresu W. N., J. XXXX/XX, Z. zaslal sumu spolu 1.831,90 €, čo potvrdila odvolaciemu súdu listom aj samotná poškodená W. N., ako aj syn obžalovaného W. B.. Obžalovaný na verejnom zasadnutí predložil aj doklad o zaplatení výživného za mesiac február 2015.

Podľa § 86 písm. a/ Tr.zák. trestnosť trestného činu zanikla aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr.zák., ak trestný čin nemal trvale nepriaznivé následky a páchatel' svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu. Z vyššie uvedených dôkazov vyplýva, že obžalovaný zaplatil dlžné výživné, vyplývajúce zo skutkovej vety rozsudku súdu prvého stupňa. Zaplatil tiež bežné výživné od vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa. Z trestného spisu pritom nevyplýva, že by nezaplatenie výživného obžalovaným malo na jeho deti trvalo nepriaznivé následky.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr.por. per analógiám zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu a sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr.por. rozhodol podľa § 285 písm.

f/ Tr.por. tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodil z dôvodu podľa § 86 písm. a/ Tr.zák., pretože trestnosť činu zanikla.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.